

Med Hensyn til Spisetagten eller Forplei-
ningen, som er omtalt i § 3, da maa jeg til-
staae, at jeg ikke blot her, men i Almindelig-
hed har Meget imod en Bestemmelse som den,
at det skal blive ved de hidtil gjældende Be-
stemmelse, indtil anderledes af Indenrigsmini-
steriet anordnes. Saalænge den gjældende
Spisetagt er fastsat gennem kongelige Anord-
ninger, Placater, og hvad der staaer lige der-
med, troer jeg ikke, at det gaar an at bestemme
i en Lov, at Indenrigsministeren ved en An-
ordning kan gjøre en Forandring dertil. Naar
man berimod gaar den Vej, som blev anvist
af den ærede Landsthingsmand for A. de Krebs
(Sonne), nemlig at optage Forpleiningen her,
ikke som en Paragraph i Loven, men som en
Vedtægtsbestemmelse, et Regulativ, et Anhang
til Loven, som Indenrigsministeren da kunde
forandre, hvis der var Anledning dertil, saa
troer jeg, at Sagen fik sin correcte Skikkelse,
og at der Intet kunde indvendes mod en For-
andring paa den anførte Maade. — Derimod
troer jeg, at det er en Misforstaaelse, naar den
samme ærede Landsthingsmand har læst § 16
saaledes, som han har læst den. Dersom jeg
ellers opfattede hans Mening rigtig, har han
henført Ordene „2 Gange 24 Timer“ ogsaa
til den første Deel af Sætningen: „den, som
er fraværende ved Skibets Afgang“, medens
det er raabenbart, at den, som kun er fravæ-
rende, naar Skibet afgaar, uden videre kan
straffes som rømt.

Sonne: Nej, jeg har ikke forstaaet Pa-
ragraphen, som den ærede sidste Taler anførte.
Den, som er fraværende ved Skibets Afgang,
kommer ikke ind under Paragraphens senere
Bestemmelse om Rønningsmænd. Kun den,
der deserterer, eller som, efterat have erholdt
Tilladelse til at gaae bort, udebliver i mere
end 2 Gange 24 Timer, udover Tilladelsen,
betragtes som Rønningsmand. Efterat den
ærede sidste Taler har udtalt sig saaledes, som
han forøvrigt har gjort, er det kun en eneste
Bemærkning, jeg skal tillade mig, netop med
Hensyn til §§ 2 og 3. Efter den Fremstilling,
som den ærede Indenrigsminister gav, maa
Skipperen altsaa, naar det gjælder om at staffe
sig Lybighed, anvende, hvad der i § 3 bliver

forbudt. (Endskjøndt jeg erkjender, at det i
mange Tilfælde vil være nødvendigt, at han
har denne Myndighed, troer jeg dog, at det
maa indskrænkes til saadanne Tilfælde, hvor
Skibet er under Seilads eller Maneuvring,
eller hvor der er noget særdeles paa Færde
som Mytteri eller deslige, men at han i Al-
mindelighed skulde have Ret til at kunne an-
vende denne legemlige Vold, eller hvad jeg skal
kalde det, mod Mandstabet, ogsaa naar Skibet
ligger ved Land, og i Anledning af enhver Be-
sæling, han maatte give, det finder jeg urigtigt)
Netop derfor er der givet Straffebestemmelser
i § 5, for at han kan tiltvinge sig Lybighed
paa den mere formfulde Maade, som der er
foreskrevet. I de allerfleste Tilfælde vil han
ellers tiltvinge sig Lybighed i samme Dieblit,
Straffen skeer, og dermed er Historien ude.

Indenrigsministeren: I Anledning
af den ærede sidste Talers Bemærkning skal
jeg blot tillade mig at udtale, at det er vist
aldeles klart, at Skipperen vilde overskride sin
Competence og den Myndighed, der er ham
tillagt, dersom han tillod sig at anvende Vold,
Magt eller korporlig Kæufelse for en Forseelse,
der ikke udfordrede Sligt, eller for en Forseelse,
der blev begaaet, naar han laa i Havn, hvor
det altsaa ikke var nødvendigt for ham at
bruge et saadant Middel. Det er jo ogsaa
ubtræffeligt i Lovbøstet udtalt, at Skipperen
skal staae til Ansvar, hvis han misbruger den
Myndighed, der er ham tillagt, og at han ud-
sætter sig for Straf, naar han overskrider den.
Hvad angaar den Uoverensstemmelse, der er
bleven fundet at være mellem den Straf, der
er fastsat for at bringe Brændeviin ombord,
og den, der er fastsat for at være beruset om-
bord, da skal jeg bemærke, at der af alle Ved-
kommende er lagt en ganske særdeles Vægt
paa, at den Forseelse at bringe Brændeviin
ombord skulde straffes haardt, og det forekom-
mer mig ogsaa, at den er langt farligere end
den at komme beruset ombord; thi med denne
sidste Forseelse er der kun Tale om den enkelte
Mand, medens den, der bringer Brændeviin
ombord, kan beruse hele Mandstabet, og derfor
troer jeg, at der er god Føie til at beholde en
høiere Straf for dette Tilfælde. Der kan vistnok